श्रीब्रह्मदासनयजातनयः सुविद्वान्
श्रीमान् Gusáyinṛipatir यदुनाथभक्तः ।
Váráha-Tájita (ka)-*Mukunda*-mataṃ समीक्ष्य
नारायणः परमशास्त्रमिदं चकार ॥२॥
प्रष्टा (prashṭá) प्रणम्य हरिमिंद्रककुप्मुखस्थो
ज्योतिर्विदं सकलशास्त्रकलाविदग्धम् ।
आहूय सद्भुवि हितं फलपुष्परत्न-
हस्तः प्रसन्नवचनैः सकृदेव पृच्छेत् ॥३॥

Lectio *prima*, *ṣubháṣubhasiddhi* inscripta, desinit in disticho: मया निदेशाद्रचितं सुशास्त्रं त्रैलोक्यनाथस्य जनार्दनस्य । स्वयं मुकुंदेन च सत्यमुक्तं तस्मादिदं वैष्णवसंज्ञमासीत् ॥४३॥ Lectio *secunda* incipit: अथ धनलाभप्रश्नफलं ॥ लग्नाधिनाथेन हिमांशुना वा यदीत्थशालं कुरुते धनेशः । स्वोच्चादिगः सौम्ययुते क्षितः स्यात्प्रष्टुः स्वलाभं सहसा प्रकुर्यात् ॥१॥ शीतांशुलग्नेश्वरवित्तनाथाः परस्परं संयुतवीक्षिताश्च । धनत्रिकोणोदयगा यदा स्युस्तदार्थलाभं प्रवदेन्नराणां ॥२॥ Quaestiones hae proponuntur: dhanalábha, rájyalábha, rájyaṃ chalaṃ sthiraṃ veti, nṛipadarṣanam mama bhaven na bhaved iti. Lectio *tertia* incipit: अथ जयपराजयप्रश्ने ॥ अथ प्रवक्ष्ये नृपतेर्जिगीषोर्युद्धे जयं नाथ पराजयं च । पृष्टो वदेत्प्रश्नविलग्नयोगैस्तां योगचर्यां च वराहशास्त्रात् ॥१॥ शुक्रोदये सुरगुरौ तनये सुखे ज्ञे सूर्ये तृतीयभवने भवगैश्च शेषैः । प्रष्टा नृपो रिपुगणांश्च विजित्य युद्धे सिद्धार्थ आत्मभवनं समुपैति शीघ्रं ॥२॥ Titulus hic subscriptus est: rájno digvijayapraṣnaḥ. Lectio *quarta* incipit: अथ जयपराजयप्रश्ने ॥ भूपालयोर्नागरजायिनोर्द्वयोर्मध्येऽनयोर्जेष्यति कोऽत्र संयुगे । युद्धं भविष्यत्यथ संधिरेतयोः प्रश्ने कृते मंत्रिभिरादिशेद्बुधः ॥१॥ विलग्नलग्नाधिपतिः पुरेशो यामित्रजामित्रपतिश्च यायी । स्ववर्गराज्ञो जयदो बलीयान्यस्ताजिताचार्यमते प्रदिष्टः ॥२॥ 5. *Saṃghaṭṭachakram*. Incipit: संघट्टचक्रं विलिखेत्त्रिकोणं मेषादिभिर्द्वादशराशिभिश्च । चतुश्चतुर्भिर्भवतीह तिर्यग्वेधोगहैर्भूपतिसंगराय ॥१॥ 6 (inc. fol. 84[a]). *utpátaphalaṣubháṣubhasasyajátaka*. Incipit: अथ प्रवक्ष्ये द्विजपुंगवानां ज्ञानं सुदिव्यं तरुभूमिवारिजं । उत्पातसंज्ञान्विविधान्विकाराञ्जातांश्च देशे नृपराज्यभंगहान् ॥१॥ Partes singulae: utpátaphala, sasyajátaka; rájnaḥ prayáṇasamaye ṣubháṣubhaṃ nimittaṃ jayaparyantam *Bhadrabáhuṣástrát*. 7. *parachakrágamana-durgapraṣna-koṭachakra*. Incipit: शुक्रज्ञजीवैर्हिबुकास्तसंस्थैरायाति शीघ्रं बलवानरातिः । चंद्रार्कमंदावनिजैः सुखस्थैः प्राप्तोऽपि भग्नो विनिवर्ततेऽरिः ॥१॥ 8. gamanágamanadúrasthapraṣna. Incipit: मम गमनं भविष्यति न वा प्रश्ने° ॥ चरोदये शीतकरे चरस्थे सौम्यग्रहैः संयुत ईक्षिते वा । यात्रा भवेत्सौख्यजयार्थसिद्धिः कल्याणदात्री निरुपद्रवा च ॥१॥ 9. *Strívivváhádi-prasavaparyantam praṣna*. Incipit: लग्नाधिनाथेन सुधाकरेण यदोत्थशालं कुरुते स्मरेशः । सौम्यैर्ग्रहैः स्याच्छुभवीक्षितोऽस्तं पश्यन्प्रकुर्याच्छुभगांगनाप्तिं ॥१॥ 10 (fol. 99[b]). sahajasthánádi-dvádaṣaparyantaṃ rogapraṣna. Incipit: अथ सहजस्थानप्रश्ने । मम बांधवाः स्वस्थाः संति न वा प्रश्ने । दुश्चिक्यनाथः सहजं प्रपश्येत्सौम्यास्तृतीयं सहजेश्वरं च । पश्यंति नान्ये त्वशुभास्तदास्य स्वस्थाः प्रवाच्याः खलु बांधवाश्च ॥१॥ 11. Incipit: अथ स्वामिभृत्यप्रश्ने ॥ शीर्षोदये सौम्ययुते क्षिते वा सौम्यैर्द्वितीयाष्टमसप्तमस्थैः । तृतीयलाभारिगतैश्च पापैः सौख्यार्थलाभो नृपसेवकस्य ॥१॥ 12. *bandhamoksha*. Incipit: अथ भागप्रश्ने ॥ स्थिरोदये शीतकरे स्थिरस्थे भागस्तयो (?) निर्वहति द्विदेहे । विश्वासलाभौ भवतः शशांके लग्ने चरे निर्वहते न भागः ॥१॥ 13. Incipit: अथ लेखप्रश्ने । एष लेखः कीदृशः समागतो वा गुप्तो दत्तो नृपेण etc. 14. Incipit: अथ भोजनप्रश्ने ॥ सक्षारमिंदौ मधुरं सुरज्ये साम्लं च सुस्वादु रसं सितेऽन्नं । सूर्ये सतिक्तं सकटूष्णमारे भुक्तं बुधे सर्वरसं विलग्ने ॥१॥ 15. Incipit: अथ मूकप्रश्ने ॥ सूर्यास्फुजिज्जूमिजराहुमंदचंद्रज्ञजीवाः पतयो दिशां स्युः । etc.

In fine hic epilogus legitur, quem erroribus scatentem, aliorum codicum auxilio carens, intactum reliqui:

प्रमाणीतं यत्स्वयमुच्यते न
ज्ञानं सुदिव्यं ग्रहलग्नजातं ।
शुभाशुभं व्यक्तकरं नराणां
शास्त्रे मयास्मिन् लिखितं तदेव ॥३॥

ननु मनुष्यपरमेश्वरयोर्संवादः कथमासीत् ।

संप्राप्य मंत्रं guru-*Bhánubhaṭṭáj*
जप्त्वा मुहुः सूर्यशशिगृहेषु ।
हुत्वा द्विजान् भोज्य हरेः प्रसादा-
त्सिद्धो हमत्रैव मुकुंददर्शी ॥१॥

स मंत्रो मयात्मनो *vaidyakaṣástre vaishṇavasaṃjnake* पुरश्चरणो लिखितस्तत्र श्लोकः ॥

आयाति मंत्रजपतो भगवान् स्वधाम्नः
प्रत्यक्ष चेद्वदति यच्छति दर्शनं च ।
स्वप्ने जपेत् स्थिरमनस्यथ साधकानां
नेज्या व्रता न च तपः श्रुतिनैष्ठिकानां ॥१॥
महाकष्टेन संसिद्धं दिव्यं ज्ञानं जगद्धितं ।
विष्णुना शत्कृतं शास्त्रं पठेद्यत्नेन पालयेत् ॥२॥
Káyasthavanṣámbunidheḥ पृथिव्यां
श्रीब्रह्मदासः शशलांछलो भूत्
तारेव देवी नयजा च ताभ्यां
नारायणज्ञो हरिभक्त आसीत् ॥३॥

Harijíṣarmá नारायणदासायाशीर्वादमिदं ददौ ।

श्रीब्रह्मदासनयजातनयेन येन
गोविंदपादसरसीरुहवंदितेन ।
प्रश्नार्णवे प्रवमिदं रचितं हि शास्त्रं
नारायणो स्तु भुवने सुखभाक् सदैव ॥१॥
एके काव्यविलासमात्रनिपुणाः शास्त्रानभिज्ञाः परे
विद्वांसो न कविमात्ररचनाः कर्तुं परे जानते ।
विद्वत्ता कविता च यत्र न च ते सद्विष्णुभक्त्याश्रयाः
कायस्थः कविभक्तिपंडितपतिर्ज्जीयाच्च नारायणः ॥२॥